

Розділ перший Свято Надяли жадеться!

— Дзвоники дзвенять, дзвоники дзвенять, — наспівувала Мія. Вона сиділа на ліжку і плела шарфика.

Як радісно на серці! Адже це Різдво, її улюблена пора року. Мія прикрасила спальню паперовими гірляндами й повісила на ялинку апельсина, утиканого духмяною гвоздикою¹. Вся кімната наповнилася солодкими й пряними пахощами.

---

¹ Це помандер — традиційна різдвяна прикраса в країнах Європи. Помандери слугують ароматизаторами повітря, їх дають друзям, родичам і вчителям. Висушені помандери кладуть у шафи як засіб проти молі.

Шарфік мав стати подарунком Міїній мамі. Дівчинка не могла дочекатися, щоб побачити обличчя матусі, коли та розгорне пакунок у день Різдва.

Аж тут двері до кімнати відчинилися. Мія хутко сховала шарфік під подушку.

Але то була не мама, то забігла її меншенька сестричка Елсі.

— Ми! Ми! Подивися, що я зробила! — вигукнула Елсі, метляючи білявими кісками. — Лише пообіцяй, що нічого не скажеш матусі. Це сюрприз.

— Обіцяю, що не скажу ні слова, — усміхнулася Мія. — Ну, що там?

Елсі розкрила кулак і показала намисто, яке зробила з макаронів-черепашок і пофарбувала в золотистий колір.

— Ну як? — спитала Елсі.

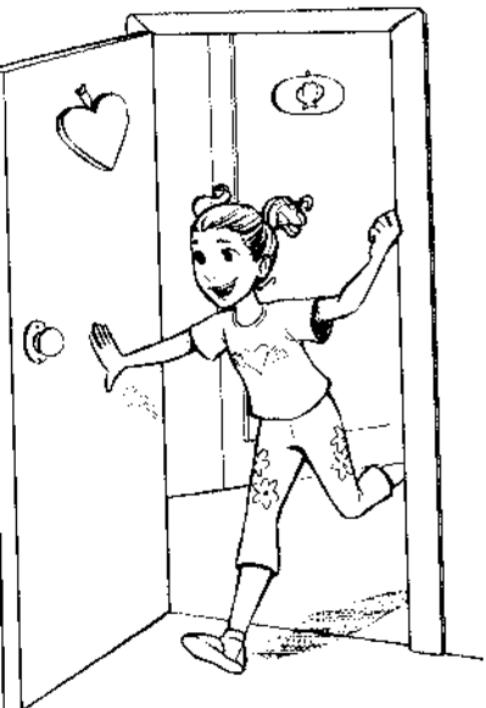
— Шикарно! — похвалила Мія.

— А що в тебе для мами? — спитала Елсі.

Мія дістала шарфік з-під подушки.

— Ось.

— Який гарний! — погладила його Елсі. — І для Шарлотти сплетеш?

Шарлотта — то найкраща Міїна подружка. Колись вона мешкала по сусідству, але на початку року переїхала з родиною до Америки.

— Ні, — відповіла Мія. — Там у них у Каліфорнії дуже жарко. Так жарко, що й шарфік не потрібен.

— Жарко? У Різдво? — здивувалася Елсі.

Мія кивнула, а сама пригадала, що коли востаннє спілкувалася з Шарлоттою онлайн, та сиділа в шортах!

— Тож що ти їй подаруєш? — не вгавала Елсі.

— Сплету їй різдвяну панчоху. І покладу туди улюблені Шарлоттині цукерки.

У Мії сяйнула ідея:

